

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

F. G. JACOBS

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 ¹

1. Στην παρούσα υπόθεση, το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) ζητεί την αρωγή του Δικαστηρίου ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ².

2. Το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί να πληροφορηθεί αν η ως άνω διάταξη απαιτεί από τον παραγωγό γάλακτος να καταγράφει μόνον τις ποσότητες γάλακτος και/ή γαλακτοκομικών προϊόντων που πώλησε απ' ευθείας κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου μήνα ή αν η εν λόγω διάταξη απαιτεί από τον παραγωγό γάλακτος να τηρεί γενικότερα λογιστικά στοιχεία σχετικά με τη διαθεσιμότητα, την παραγωγή, την αποθήκευση, τη χρήση, την επεξεργασία και την εξάλειψη του γάλακτος και/ή των γαλακτοκομικών προϊόντων στην εκμετάλλευσή του.

Το νομικό πλαίσιο

3. Το 1984 η Κοινότητα θέσπισε ένα σύστημα γαλακτοκομικών ποσοστώσεων, προκειμένου να μειωθούν τα πλεονάσματα παραγωγής στην αγορά γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων. Στο πλαίσιο του συστήματος αυτού, σε κάθε κράτος μέλος χορηγείται μια ποσόστωση (η οποία καλείται συνολική εγγυημένη ποσότητα) που κατανέμεται, εν συνεχεία, μεταξύ των παραγωγών γάλακτος που δραστηριοποιούνται στο έδαφος του ως άνω κράτους μέλους, σε καθέναν από τους οποίους απονέμεται μια μέγιστη ποσότητα γάλακτος (η οποία καλείται ατομική ποσότητα αναφοράς) που μπορεί ο παραγωγός αυτός να πωλήσει κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου έτους. Αν ένας παραγωγός υπερβεί την ως άνω ατομική ποσότητα αναφοράς, οφείλει να καταβάλει συμπληρωματική εισφορά επί των πωλήσεων που πραγματοποιήσει καθ' υπέρβαση της εν λόγω ποσότητας.

4. Η συμπληρωματική εισφορά θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3950/92 ³. Κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, ο κανονισμός 536/93 της Επιτροπής θέσπισε λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της συμπληρωματικής εισ-

¹ — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

² — ΕΕ 1993, L 57, σ. 12, στο εξής: κανονισμός. Εν τω μεταξύ, ο κανονισμός αυτός αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1392/2001 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2001 (ΕΕ 2001, L 187, σ. 19), του οποίου το άρθρο 14, παράγραφος 5, έχει ταυτόσημο περιεχόμενο με εκείνο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του προγενέστερου κανονισμού.

³ — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 1992, L 405, σ. 1).

φοράς που αφορούν, μεταξύ άλλων, «τους κανόνες ελέγχου για τη διαπίστωση του ομαλού ρυθμού της εισπραξης της εισφοράς»⁴.

5. Η κρίσιμη διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού είχε ως εξής:

«Όσον αφορά τις απ' ευθείας πωλήσεις, στο τέλος των περιόδων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92, ο παραγωγός ανακεφαλαιώνει σε δήλωση τον όγκο γάλακτος ή/και άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων, ανά προϊόν, που έχουν πωληθεί απευθείας για κατανάλωση [...]»

στ) οι παραγωγοί οι οποίοι διαθέτουν ποσότητα αναφοράς για απ' ευθείας πώληση θέτουν στην διάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, επί τρεις τουλάχιστον μήνες, αφενός, λογιστική υλικού, ανά περίοδο δώδεκα μηνών, στην οποία αναφέρεται ανά μήνα και ανά προϊόν ο όγκος γάλακτος ή/και γαλακτοκομικών προϊόντων τα οποία πωλούνται απ' ευθείας για κατανάλωση και, αφετέρου, το μητρώο των ζώων τα οποία χρησιμοποιούν για τη γαλακτοκομική παραγωγή στην εκμετάλλευση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου [5] και τα δικαιολογητικά στοιχεία που επιτρέπουν τον έλεγχο αυτής της λογιστικής "υλικού".

2. [...]

6. Οι κρίσιμες διατάξεις του άρθρου 7 του κανονισμού είχαν ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ελέγχου προς διασφάλιση της εισπραξης της εισφοράς επί των ποσοτήτων γάλακτος και ισοδυνάμου γάλακτος που τίθενται σε εμπορία καθ' υπέρβαση της μιας ή της άλλης των ποσοτήτων οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92. Για το σκοπό αυτό:

3. Το κράτος μέλος επαληθεύει στην πράξη την ακρίβεια της λογιστικής των ποσοτήτων γάλακτος και ισοδυνάμου γάλακτος που τίθενται σε εμπορία και, για το σκοπό αυτό, προβαίνει σε ελέγχους των μεταφερομένων ποσοτήτων γάλακτος κατά τη διάρκεια της περισυλλογής στις εκμεταλλεύσεις και διενεργεί επιτόπου έλεγχο:

[...]

α) [...]

4 — Δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού.

5 — Οδηγία της 27ης Νοεμβρίου 1992 για την αναγνώριση και την καταγραφή των ζώων (ΕΕ L 355, σ. 32).

β) όσον αφορά τους παραγωγούς που διαθέτουν ποσότητα αναφοράς απ' ευθείας πωλήσεων, της αντιστοιχίας μεταξύ της δήλωσης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και της λογιστικής υλικού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο στ'. [...]»

7. Το ολλανδικό εθνικό δίκαιο σχετικά με τις συμπληρωματικές εισφορές περιλαμβανόταν, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα εν μέρει στη *Regeling superheffing 1993* (στο εξής: κανονιστική ρύθμιση περί συμπληρωματικής εισφοράς)⁶. Σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 1, ο παραγωγός που πωλεί γάλα ή ισοδύναμο γάλακτος απ' ευθείας προς κατανάλωση οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού και σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζονται από τον οργανισμό διαχειρίσεως γαλακτοκομικών προϊόντων, να τηρεί λογιστική. Αν ένας παραγωγός δεν τηρήσει καθόλου ή δεν τηρήσει επαρκώς την ως άνω λογιστική, το άρθρο 31, παράγραφος 2, εξουσιοδοτεί τον οργανισμό διαχειρίσεως γαλακτοκομικών προϊόντων να καθορίσει αυτεπαγγέλτως την παραδοθείσα προς πώληση ποσότητα γάλακτος.

8. Κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, οι κανόνες που θεσπίζονται από τον οργανισμό διαχειρίσεως γαλακτοκομικών προϊόντων, στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 31 της κανονιστικής ρυθμίσεως περί συμπληρωματικής εισφοράς, περιλαμβάνονταν στη *Zuivelverordening 1994, Uitvoering regeling superheffing* (κανονιστική διάταξη του 1994 περί γαλακτοκομικών προϊόντων, η οποία εκδόθηκε σε εκτέλεση της κανονιστικής ρυθμίσεως περί συμπληρωματικής εισφοράς, στο εξής: κανονιστική διάταξη) περί γαλακτοκομικών προϊόντων⁷. Το άρθρο 11, παράγραφος 1,

απαιτεί από τον παραγωγό «να καταχωρίζει σε μητρώο κάθε στοιχείο σχετικό με την επιχείρηση ή εκμετάλλευσή του ώστε ανά πάσα στιγμή να μπορούν να διαπιστωθούν η παραγωγή, τα αποθέματα και η ποσότητα επεξεργασμένου ή μεταποιημένου γάλακτος που έχει παραλάβει και παραδώσει, καθώς και τα συναφή οικονομικά στοιχεία και, αφετέρου, να διατηρεί το ως άνω μητρώο και τα ως άνω στοιχεία τουλάχιστον επί τρία έτη.»

Τα πραγματικά περιστατικά και το υποβληθέν ερώτημα

9. Ο J. Slob (ο οποίος προσδιορίζεται από το αιτούν δικαστήριο ως προσφεύγων, στο εξής: προσφεύγων) είναι ένας παραγωγός γάλακτος στις Κάτω Χώρες, ο οποίος διέθετε, κατά την περίοδο εμπορίας 1996/1997, ατομική ποσότητα αναφοράς για την απ' ευθείας πώληση γάλακτος. Τον Μάιο του 1997, ο προσφεύγων υπέβαλε δήλωση στον καθού, τον *Productschap Zuivel* (οργανισμό διαχειρίσεως γαλακτοκομικών προϊόντων), στην οποία ανέφερε την ποσότητα ισοδυνάμου γάλακτος που ισχυριζόταν ότι είχε πωλήσει απ' ευθείας για κατανάλωση, βάσει της οποίας δηλώσεως ο καθού ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι δεν όφειλε συμπληρωματική εισφορά.

10. Από τη διενέργεια μεταγενεστέρου ελέγχου στην εκμετάλλευσή του προσφεύγοντος προέκυψε ότι η παραχθείσα ποσότητα γάλακτος, υπολογιζόμενη με βάση το μέγεθος του γαλακτοπαραγωγικού κοπαδιού του, υπερέβαινε την ποσότητα γαλακτοκομικών προϊόντων που ισχυριζόταν ο προσφεύγων, στη δήλωσή του, ότι είχε

6 — *Staatscourant* 1993 (ολλανδική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως), σ. 60.

7 — *PBO-blad* 1994, σ. 26.

πωλήσει. Ο προσφεύγων διευκρίνισε ότι προέβη στη μεταποίηση του πλεονάζοντος γάλακτος σε βούτυρο, προκειμένου να αποκτήσει αποβουτυρωμένο γάλα που χρησιμοποιείται για την παραγωγή τυριού. Ισχυρίστηκε ότι προέβη στην εξάλειψη του βουτύρου, αυτού καθ' εαυτού, αμέσως μετά την παραγωγή του. Ο προσφεύγων είχε τηρήσει λογιστικά στοιχεία για το τυρί που παρήχθη κατ' αυτόν τον τρόπο, αλλά δεν είχε τηρήσει στοιχεία για την παραγωγή ούτε για την εξάλειψη του βουτύρου.

11. Τον Οκτώβριο του 1999, ο καθού καθόρισε αυτεπαγγέλτως, βάσει του άρθρου 31, παράγραφος 2, της κανονιστικής ρυθμίσεως περί συμπληρωματικής εισφοράς, την ποσότητα γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που παραδόθηκε από τον προσφεύγοντα κατά την περίοδο εμπορίας 1996/1997 και αποφάσισε, βάσει του ως άνω καθορισμού, ότι ο προσφεύγων όφειλε να καταβάλει συμπληρωματική εισφορά.

12. Τον Απρίλιο του 2000, ο καθού, αφού εξέτασε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος, επιβεβαίωσε κατ' ουσίαν την αρχική απόφασή του. Ο καθού ανέφερε ότι, κατά την επίμαχη περίοδο, ο προσφεύγων δεν τήρησε «ορθά και πλήρη λογιστικά στοιχεία [...] ως προς την παραγωγή, τα αποθέματα και την παράδοση γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως προβλέπεται από το άρθρο 7 του [κανονισμού] σε συνδυασμό με το άρθρο 31, παράγραφος 1, της [κανονιστικής ρυθμίσεως περί συμπληρωματικής εισφοράς και] το άρθρο 11 της κανονιστικής διατάξεως του 1994 περί γαλακτοκομικών προϊόντων». Δεδομένου ότι «δεν κατατέθηκαν έγγραφα βάσει των οποίων μπορεί να γίνει δεκτό ότι η σχετική ποσότητα βουτύρου δεν παραδόθηκε», ο προσφεύγων όφειλε να καταβάλει συμπληρωματική εισφορά επί της μη συμπεριληφθείσας στην αρχική δήλωσή του ποσότητας γάλακτος.

13. Ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, υποστηρίζοντας ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', δεν του επέβαλλε την υποχρέωση να τηρεί λογιστικά στοιχεία ως προς την παραγωγή ή την εξάλειψη του βουτύρου που δεν προσφέρθηκε για απ' ευθείας πώληση και ότι η εθνική νομοθεσία, καθόσον αποκλοπούσε στην επιβολή μιας αυστηρότερης απαιτήσεως τηρήσεως λογιστικών στοιχείων, προσέκρουε στο κοινωνικό δίκαιο και ήταν, ως εκ τούτου, αντίσχυρη. Ελλείψει υποχρεώσεως τηρήσεως λογιστικών στοιχείων ως προς την εξάλειψη του βουτύρου, ο καθού δεν μπορούσε να θεμελιώσει επί της ελλείψεως τέτοιων στοιχείων το συμπέρασμά του ότι η επίμαχη ποσότητα βουτύρου είχε πωληθεί.

14. Στην απόφαση περί παραπομπής, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η υποχρέωση που επιβάλλεται στον προσφεύγοντα από το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού περιορίζεται σαφώς στην τήρηση λογιστικών στοιχείων ως προς τις ποσότητες γάλακτος και/ή γαλακτοκομικών προϊόντων που έχουν πωληθεί. Ωστόσο, κατά το αιτούν δικαστήριο, μπορεί να θεωρηθεί ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', υποχρέωση τηρήσεως λογιστικής ενδέχεται να έχει μεγαλύτερη έκταση και να περιλαμβάνει τα επίμαχα στην κύρια δίκη στοιχεία. Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα:

«Δύνανται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 να συναχθεί υποχρέωση του παραγωγού να τηρεί λογιστικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτουν, μεταξύ άλλων, η διαθεσιμότητα, η παραγωγή, η αποθήκευση, η χρήση, η επεξεργασία και η εξάλειψη του γάλακτος και/ή των γαλακτοκομικών προϊόντων στην εκμετάλλευσή

του, η οποία λογιστική αποθήκης πρέπει περαιτέρω να αναφέρει, ανά μήνα και ανά προϊόν, την ποσότητα του πωληθέντος γάλακτος και/ή των πωληθέντων γαλακτοκομικών προϊόντων, ή καθιστά η διάταξη αυτή υποχρεωτική μόνο την καταχώριση των πιο πάνω στοιχείων που αφορούν τις πωλήσεις;»

15. Η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών και η Επιτροπή κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις και εκπροσωπήθηκαν αμφότερες, όπως και ο προσφεύγων, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Εκτίμηση

16. Πέραν των παρατηρήσεων που κατέθεσαν στο Δικαστήριο σχετικά με το υποβληθέν ερώτημα, η Επιτροπή και η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών προέβαλαν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τους ισχυρισμούς τους σχετικά με το ζήτημα αν ένα κράτος μέλος είναι αρμόδιο να θεσπίζει νομοθεσία επιβάλλουσα στους παραγωγούς γάλακτος που βρίσκονται στο έδαφος του υποχρεώσεις τηρήσεως λογιστικών στοιχείων που βαίνουν πέραν των προβλεπόμενων από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού υποχρεώσεων. Κατά τη γνώμη μου, δεν είναι προσήκον να εξεταστεί το ζήτημα αυτό στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως. Απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προσδιορίσει τα ζητήματα κοινοτικού δικαίου στα οποία πρέπει να δοθεί απάντηση για να καταστεί δυνατή η επίλυση της ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου αχθείσας διαφοράς. Επιπλέον, το ως άνω ζήτημα ανέκυψε για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οπότε δεν δόθηκε στον προσφεύγοντα ή σε άλλα εν δυνάμει ενδιαφερόμενα μέλη η δυνατότητα να το εξετάσουν επαρκώς. Επομένως, προτείνω να περιοριστεί η ανάλυσή μου στην ερμηνεία του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', όπως απαιτεί το υποβληθέν ερώτημα.

17. Η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών προτείνει να δοθεί στο ως άνω ερώτημα καταφατική απάντηση, προβάλλοντας διάφορα επιχειρήματα τα οποία αντλούνται από τη διατύπωση του άρθρου 7 του κανονισμού, προς στήριξη του να προσδοθεί ευρεία ερμηνεία στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ'.

18. Η ως άνω κυβέρνηση τονίζει, πρώτον, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', επιβάλλει στους παραγωγούς όχι μόνο να τηρούν λογιστική για τα γαλακτοκομικά προϊόντα που όντως πωλήθηκαν, αλλά αναφέρεται και στην υποχρέωσή τους βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/102 να τηρούν μητρώο των ζώων τα οποία χρησιμοποιούν για τη γαλακτοκομική παραγωγή. Οι δύο υποχρεώσεις παρατίθενται στην εν λόγω διάταξη, κατά τους ισχυρισμούς της ως άνω κυβέρνησεως, διότι καθιστούν δυνατή τη σύγκριση μεταξύ του επιπέδου των πωλήσεων που δηλώνει ότι πραγματοποιήσε ένας παραγωγός και του δυνητικού επιπέδου της παραγωγής του.

19. Ωστόσο, κατά την Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, μια τέτοια σύγκριση δεν θα συνέβαλλε στο να ελεγχθεί αν όλες οι πωλήσεις αποτέλεσαν αντικείμενο προσήκουσας δηλώσεως, εκτός εάν οι παραγωγοί είχαν επίσης την υποχρέωση να διευκρινίσουν πού κατέληξε το παραχθέν αλλά μη πωληθέν γάλα ή ισοδύναμο γάλακτος. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', επιβάλλει ρητώς στους παραγωγούς να τηρούν «δικαιολογητικά στοιχεία που επιτρέπουν τον έλεγχο [...] της λογιστικής υλικού». Δεδομένου ότι η ως άνω λογιστική πρέπει σαφώς να είναι σε θέση να υποστεί έλεγχο, η εν λόγω λογιστική πρέπει, επομένως, να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία για τη στάθμιση της παραγωγής έναντι των πωλήσεων.

20. Επίσης, η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών αναφέρεται στις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στα κράτη μέλη βάσει του εισαγωγικού μέρους του άρθρου 7, παράγραφος 1, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ελέγχου προς διασφάλιση της εύρυθμης εισπράξεως της συμπληρωματικής εισφοράς, και βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη επαληθεύουν στην πράξη την ακρίβεια της λογιστικής σχετικά με την πώληση γάλακτος και ισοδυνάμου γάλακτος και, ειδικότερα, προβαίνουν σε ελέγχους της αξιοπιστίας της λογιστικής αποθήκης. Κατά την ως άνω κυβέρνηση, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να εκπληρώσουν προσηκόντως τις ανωτέρω υποχρεώσεις μόνον αν οι παραγωγοί ήσαν υποχρεωμένοι να διευκρινίζουν πού κατέληξαν τα προϊόντα που, όπως υποστηρίζεται, δεν πωλήθηκαν.

21. Φρονώ ότι οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησεως των Κάτω Χωρών σχετικά με την ερμηνεία του περιλαμβανόμενου στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', όρου «λογιστική αποθήκης» δεν είναι πειστικοί.

22. Όπως υποστηρίζουν η Επιτροπή και ο προσφεύγων, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', απαιτεί, εκ πρώτης όψεως, από τον παραγωγό να τηρεί λογιστική αποθήκης μόνον ως προς την πώληση γάλακτος και/ή γαλακτοκομικών προϊόντων και όχι ως προς τη διαθεσιμότητα, την παραγωγή, την αποθήκευση, τη χρήση, την επεξεργασία ή την εξάλειψη των εν λόγω προϊόντων.

23. Κατά τη γνώμη μου, δεν είναι σκόπιμο να συναχθούν από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', υποχρεώσεις τις οποίες η εν λόγω διάταξη δεν θέσπισε ρητώς. Έστω και αν τέτοιες υποχρεώσεις ήσαν αναγκαίες για την εύρυθμη διαχείριση του συστήματος της συμπληρωματικής εισφοράς, μια τέτοια προσέγγιση θα αντέβαινε στην αρχή της ασφαλείας δικαίου, λαμβανομένων, ειδικότερα, υπόψη των σοβαρών συνεπειών που μπορεί να έχει για έναν παραγωγό η διαπίστωση ότι ο παραγωγός αυτός τήρησε ατελή λογιστικά στοιχεία.

24. Εν πάση περιπτώσει, δεν είμαι πεπεισμένος ότι είναι αναγκαίο να ερμηνευθεί ευρώς η διάταξη του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', προκειμένου να εκτελέσουν τα κράτη μέλη τα ελεγκτικά καθήκοντα που τους αναθέτει το άρθρο 7 του κανονισμού. Το εισαγωγικό μέρος του άρθρου 7, παράγραφος 1, απαιτεί από τα κράτη μέλη και τα εξουσιοδοτεί να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προς διασφάλιση της εύρυθμης εισπράξεως της συμπληρωματικής εισφοράς. Ομοίως, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να επαληθεύουν την ακρίβεια της λογιστικής αποθήκης και, προς τούτο, μπορούν να διενεργούν ελέγχους όσον αφορά τους παραγωγούς. Κατά τη γνώμη μου, οι ως άνω διατάξεις μπορούν να αποδειχθούν επαρκείς προκειμένου να παρασχεθεί στην αρμόδια αρχή κράτους μέλους η δυνατότητα να διεξαγάγει έρευνα σχετικά με οποιαδήποτε ασυμφωνία μεταξύ του παραγωγικού δυναμικού της εκμεταλλεύσεως ενός παραγωγού και των ποσοτήτων γάλακτος και/ή γαλακτοκομικών προϊόντων που έχουν πωληθεί, σύμφωνα με δήλωση του εν λόγω παραγωγού. Κατόπιν των ως άνω ερευνών, η αρμόδια αρχή μπορεί να συναγάγει τα προσήκοντα συμπεράσματα, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που αποκαλύφθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο. Ωστόσο, κατά τη γνώμη μου, δεν μπορεί να συναχθεί κανένα συμπέρασμα από το γεγονός ότι ο παραγωγός παρέλειψε να παράσχει στοιχεία για την τήρηση των οποίων δεν είχε ρητή υποχρέωση.

Πρόταση

25. Επομένως, κατά τη γνώμη μου, το Δικαστήριο πρέπει να απαντήσει στο υποβληθέν ερώτημα ως εξής:

«Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, δεν απαιτεί από τους παραγωγούς να καταχωρίζουν λεπτομερειακά στοιχεία σχετικά με τη διαθεσιμότητα, την παραγωγή, την αποθήκευση, τη χρήση, την επεξεργασία και την εξάλειψη του γάλακτος και/ή των γαλακτοκομικών προϊόντων που παρήγαγαν αλλά δεν πώλησαν.»